

מסכת כלים

פרק יו משנה ז

המלקוט של בקר, והחסים שלו, והמדף של דבורים, והמנפה,
הרי אלו טהורין. כסוי של קפסא, טמא. כסוי קמטרא, טהור.
כסוי תבה, כסוי טני, והמכבש של חרש, והכסת לשחת
התבה, והקמרון שלה, ואנגליו של ספר, בית הנגר, בית
המנעול, ובית המזוזה, ותיק נבליו, ותיק כנורת, והאמון של
גודלי מצנפות, והמרכוף של זמר, ורביעית של אלות,
וגנוגנית העני, וסמוכות המטה, וטפוס של תפלה, ואמון של
עושה סותות, הרי אלו טהורים. זה הכלל, אמר רבי יוסי, כל
משמשי משמשיו של אדם בשעת מלאכה ושללא בשעת
מלאכה, טמא. וכל שאינו אלא בשעת מלאכה, טהור:

